

Μπορούν τα εμβόλια να μειώσουν τη μετάδοση της COVID-19; m2m

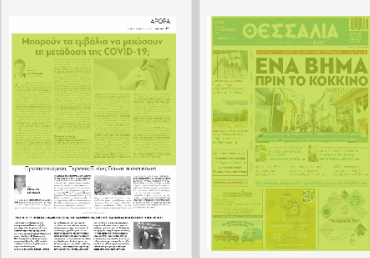
Media: ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Page: 25

Published at: 27-02-2021

Author: Surface: 630.89 cm² Circulation: 0

Subjects:

Μπορούν τα εμβόλια να μειώσουν τη μετάδοση της COVID-19;

ΤΟΥ
**ΘΑΝΟΥ
ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ,**
πρώτην του ΕΚΠΑ

Καθώς ο μαζικός εμβολιασμός ολόκληρου του παγκόσμιου πληθυσμού βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη, ένα βασικό ερώτημα που τίθεται, είναι η δυνατότητα των εμβολίων να προλαμβάνουν τη μετάδοση του SARS-CoV-2. Τέτοια εμβόλια θα μπορούσαν να βοηθήσουν σημαντικά στον έλεγχο της πανδημίας εφόσον χορηγηθούν σε ικανοποιητικό αριθμό ατόμων. Οι ιατροί της Θεραπευτικής Κλινικής της Ιατρικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών Θεοδώρα Ψαλτοπούλου, Πάννης Ντάνας, Μαρία Γαβριατοπούλου και Θάνος Δημόπουλος (πρώτηνης ΕΚΠΑ) (<https://mdimor.gr/covid19/>) συνοψίζουν τα νεότερα δεδομένα (doi: <https://doi.org/10.1038/d41586-021-00450-z>). Προκαταρκτικά αποτελέσματα μελετών δείχνουν ότι τα εμβόλια είναι πιθανό να ανακόψουν τη μετάδοση του SARS-CoV-2. Ωστόσο, η αξιολόγηση της έκτασης της προστασίας είναι ιδιαίτερα δυσχερής αφενός διότι μια επιδημιολογική μείωση του αριθμού των κρουσμάτων μπορεί να δικαιολογείται και από άλλους παράγοντες όπως συμπεριφορικές αλλαγές και lockdowns και αφετέρου είναι δύσκολη η ανίχνευση των ασυμπτωματικών φορέων της COVID-19. Ο επιδημιολόγος λοιμωδών νοσημάτων στη Σχολή Δημόσιας Υγείας του Πανεπιστημίου Harvard των ΗΠΑ Marc Lipsitch σημειώνει ότι τέτοιου είδους μελέτες είναι πράγματι ιδιαίτερα δύσκολο να πραγματοποιηθούν, αλλά εντός των επόμενων εβδομάδων αναμένονται τα πρώτα ασφαλή συμπεράσματα από τις μελέτες που βρίσκονται σε εξέλιξη. Η εμβολιολόγος Larry Corey από το Κέντρο Έρευνας για τον Καρκίνο

Fred Hutchinson στην Ουάσινγκτον των ΗΠΑ υπογραμμίζει ότι ένα εμβόλιο που είναι ιδιαίτερα αποτελεσματικό ως προς την πρόληψη της λοίμωξης COVID-19, θα μπορούσε να μειώσει και τη μετάδοση του SARS-CoV-2. Στην εγκριτική μελέτη του εμβολίου της Moderna φάνηκε ότι ο αριθμός των ασυμπτωματικών λοιμώξεων ήταν κατά 2/3 μικρότερος μεταξύ όσων έλαβαν την πρώτη δόση του εμβολίου συγκριτικά με όσους έλαβαν εικονικό εμβόλιο. Η εγκριτική μελέτη του εμβολίου του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης/AstraZeneca έδειξε μείωση περίπου κατά το ήμισυ των ασυμπτωματικών λοιμώξεων μεταξύ των εμβολιασθέντων συγκριτικά με τους μη εμβολιασθέντες. Ανεξάρτητα εάν τα εμβόλια μειώνουν ή όχι τους ασυμπτωματικούς φορείς, είναι πολύ πιθανό ότι τους καθιστούν λιγότερο λοιμογόνους, οπότε τελικά μειώνουν τη μετάδοση. Σε μια πρόσφατη προδημοσίευση από το Ισραήλ φάνηκε ότι το ιικό φορτίο ήταν πολύ χαμηλό μεταξύ των ατόμων που εμβολιάστηκαν με την πρώτη δόση από το εμβόλιο των Pfizer/BioNTech, αλλά στη συνέχεια μολύνθηκαν με SARS-CoV-2 στο διάστημα μεταξύ δύο και τεσσάρων εβδομάδων μετά την πρώτη δόση. Το επόμενο πεδίο μελέτης έγκειται στη διερεύνηση της προστασίας που παρέχουν οι εμβολιασθέντες στο οικογενειακό τους περιβάλλον ως προς την αποτροπή της λοίμωξης COVID-19. Στο επόμενο χρονικό διάστημα που θα συλλεχθούν όλα αυτά τα δεδομένα, θα μπορούμε να διευκρινίσουμε τον βαθμό, στον οποίο τα εμβόλια προστατεύουν από τη μετάδοση του SARS-CoV-2.

Η μακροχρόνια σημασία της αυξημένης τροπονίνης σε ασθενείς με βαριά λοίμωξη COVID-19

Σε μελέτη που δημοσιεύτηκε στο έγκριτο ιατρικό περιοδικό *European Heart Journal* (DOI: 10.1093/eurheartj/ehab075), παρατηρήθηκε ότι το 54% των ασθενών που ανέρρωσαν από σοβαρή COVID 19 λοίμωξη και είχαν αυξημένες τιμές τροπονίνης κατά τη νοσηλεία τους, είχαν απεικονιστικά ευρήματα ισχαιμικών ή ινωτικών αλλοιώσεων σε μαγνητική τομο-

γραφία καρδιάς (CMR). Οι ιατροί της Θεραπευτικής Κλινικής της Ιατρικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών Κίμων Σταματελόπουλος (αναπληρωτής καθηγητής) και Θάνος Δημόπουλος (πρώτηνης ΕΚΠΑ) (<https://mdimor.gr/covid19/>) συνοψίζουν τα κύρια ευρήματα της μελέτης. Η αύξηση των τιμών τροπονίνης στον ορό, ενός βιοδείκτη που υποδεικνύει μυοκαρδιακή βλάβη, είναι αρκετά συχνή σε ασθενείς που νοσηλεύονται με οξεία λοίμωξη COVID-19. Ωστόσο τα αίτια αυτής της αύξησης δεν είναι καλά τεκμηριωμένα. Οι ερευνητές χρησιμοποίησαν τη CMR για να αξιολογήσουν τη μακροχρόνια σημασία της αυξημένης τροπονίνης στους ασθενείς με COVID-19 λοίμωξη. Στη μελέτη συμμετείχαν 148 ασθενείς με σοβαρή COVID-19 λοίμωξη και αυξημένα επίπεδα τροπονίνης κατά την εισαγωγή τους για νοσηλεία. Μετά την έξοδό τους από το νοσοκομείο και σε διάστημα 2 μηνών πραγματοποιήθηκε CMR. Οι ασθενείς αυτοί συγκρίθηκαν με ομάδα ελέγχου 40 ατόμων με παρόμοια ηλικία, φύλλο και επίπτωση παραγόντων κινδύνου χωρίς σημεία οξείας καρδιακής βλάβης. Το κλάσμα εξώθησης της αριστερής κοιλίας ήταν φυσιολογικό στο 89% των ασθενών που ανέρρωσαν από COVID-19, ποσοστό πανομοιότυπο με αυτό της ομάδας ελέγχου. Ωστόσο το 54% των COVID-19 ασθενών παρουσίαζε παθολογικά ευρήματα στη

CMR. Από αυτούς τους ασθενείς οι 39 (26%) είχαν ινωτικές βλάβες ομοιάζουσες με μυοκαρδίτιδα, οι 32 (22%) είχαν εικόνα εμφράκτου ή ισχαιμικής βλάβης και οι υπόλοιποι (9 ασθενείς) παρουσίαζαν συνδυασμό και των δύο αλλοιώσεων. Από τους ασθενείς με ινωτικές βλάβες, στο 88% δεν ήταν εκτεταμένες και δεν συσχετιζόνταν με δυσλειτουργία της αριστερής κοιλίας, ενώ το 30% αυτών των ασθενών είχε ενεργό μυοκαρδίτιδα. Το ύψος των επιπέδων της τροπονίνης δεν συσχετιζόταν με την παρουσία μυοκαρδίτιδας. Τέλος, από τους ασθενείς που είχαν ισχαιμικές αλλοιώσεις, οι περισσότεροι δεν είχαν προηγούμενο ιστορικό στεφανιαίας νόσου. Συμπερασματικά, από τους COVID-19 ασθενείς που έχουν αναρρώσει από σοβαρή λοίμωξη και είχαν αυξημένη τροπονίνη κατά την οξεία φάση, οι μισοί παρουσιάζουν ινωτικές βλάβες ομοιάζουσες με κυρίως περιορισμένης έκτασης μυοκαρδίτιδα ή βλάβες ισχαιμικής καρδιακής βλάβης ή συνδυασμό τους. Η κλινική σημασία αυτών των CMR ευρημάτων στην πρόγνωση των COVID-19 ασθενών που ανέρρωσαν από την οξεία λοίμωξη χρήζει περαιτέρω διερεύνησης. Λόγω της μη διενέργειας CMR κατά τη διάρκεια ή πριν την οξεία λοίμωξη, δεν είναι σαφές εάν τα παθολογικά ευρήματα στη CMR οφείλονται στην COVID-19 λοίμωξη ή εάν προϋπήρχαν.